

A kártevők már a munka elején lesik a gányó buzgólkodását. Gombák, drótférgek, lóbogarak, mocskos pajorok rágják gyökerét, szárát.

A kukás foltozni kezdi a kiesett tövek helyét. Újra megmássza a földet. Aztán talpon állva kacscazza a vadhajtásokat, hús levélig lehányja a fölösleget, virágzásban tetejézi a fürtöket, hogy a nevelődő termés a kívánt méretre emberesedjen.

Augusztusig a dohányszutyokból olyan vastag kátrányréteg rakódik gúnyájára, a puskagolyó nem ütné át. S bűdös a keze, a lába, a lúgos szappan le nem viszi. A dohánylevél izzadtsága olyan, mint a kialvó pipában szortyogó mocskok.

A törés augusztusban kezdődik. Ez a szüret. A növény szintjei szerint: aljára, közepére, szivarnak valóra válogatják szét a leveleket. A letört dohány a szárító pajták földjén rakódik össze, hogy fülledjen, színt, aromát kapjon.

Pár nap múlva ötméteres dohánymadzagra fűzik, s felaggatják száradni százezer kötélszámra. Amikor bórszárazak a levelek, kezdődik a simítás, ami sok mókázásra, mesélésre ad alkalmat.

Ezután már csak a csomózás, a bálázás következik, amit a bemázsálás követ. Ilyenkor jön a pénz, ha jön!

BÁLINT ENDRE FOTÓMONTÁZSA

